

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

22 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 august 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014, declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului

Vrabie Mihail Vasiliu, născut la 21 noiembrie 1993, originar r-nul Ialoveni, domiciliat mun. Chișinău, s. Brăila, str. Renașterii 23.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.09.2013 - 15.08.2014;

Instanța de apel: 23.09. - 20.11.2014;

Instanța de recurs: 30.01. - 22.04.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 august 2014 Mihail Vrabie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat *in fapt* că, Mihail Vrabie, la sfîrșitul lunii mai 2013, data exactă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, aflîndu-se în subsolul blocului administrativ al întreprinderii SRL „Vadormet”, amplasată pe str. Transnistriei 5/1, mun. Chișinău, unde ultimul avea acces liber, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționînd intenționat, pe ascuns, a sustras 30 metri cablu PVS 8*8, la prețul de 240 lei/metru, în sumă totală de 7200 lei, cauzînd astfel părții vătămate și anume întreprinderii nominalizate un prejudiciu material considerabil.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apeluri:

- *procurorul*, care a solicitat casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu, pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mihail Vrabie să fie condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, invocînd că prima instanță la capitolul individualizării pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, precum și de toate circumstanțele cauzei, fiind neîntemeiat aplicate prevederile art. 90 Cod penal;

- *avocatul Druță Boris în numele inculpatului*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, invocînd că probele puse la baza sentinței

de condamnare nu dovedesc vinovăția inculpatului M. Vrabie în săvârșirea infracțiunii imputate, astfel prima instanță le-a dat o apreciere greșită, motiv pentru care s-a impus reaprecierea probelor respective cu achitarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, starea de fapt și de drept concordă cu materialele cauzei și corect au fost statuate de către prima instanță, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței în această parte.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și obiectiv, călăuzindu-se de lege, ajungând la concluzia că în acțiunile inculpatului corect a fost reținută infracțiunea de furt prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. d) Codul penal.

Astfel, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului M. Vrabie în săvârșirea infracțiunii incriminate pe deplin a fost dovedită prin următoarele probe: procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d. 27-30); procesul-verbal de examinare (f.d. 31-32); procesul-verbal de audiere în calitate de bănuț din 05.09.2013 (f.d. 80-82); procesul verbal de audiere în calitate de învinuit din 06.09.2013 (f.d. 95).

Referitor la individualizarea pedepsei stabilite, instanța de apel a afirmat că aceasta este în deplină corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, or, inculpatul este pentru prima dată pe banca acuzaților, circumstanțe agravante nu s-au constatat, acțiunea civilă nefiind înaintată, mai mult, datele privind persoana inculpatului și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, gravitatea infracțiunii săvârșite, determină concluzia, că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată executării acesteia pe un termen de probă prin prisma art. 90 Cod penal.

5. Avocatul Boris Druță în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile judecătorești, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului Mihail Vrabie.

În susținerea cerințelor sale, recurentul a invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, menționând că la adoptarea hotărârii de condamnare instanța de apel trecând cu vederea motivele invocate în apel a omis să se expună asupra acestora, ignorând circumstanțele și probele acumulate la dosar.

În acest context, recurentul a menționat că, instanțele de fond incorect au apreciat declarațiile inculpatului din cadrul urmăririi penale, din care rezultă că, întreprinderea SRL „Vadormet” avea pază precum și registru de evidență a materialelor ce se păstrau acolo; accesul la cheia ușii de la intrare o aveau mai mulți lucrători; nimeni nu a dispus de contract de răspundere materială; la materialele cauzei lipsește careva act de verificare, evidență, revizuire a bunurilor ce se păstrau în acea încăpere.

Totodată, recurentul a specificat că, instanțele de fond nu au stabilit dacă acel cablul sustras din speță, era proprietatea întreprinderii, în baza unor acte oficiale, dar și-au întemeiat hotărârile în baza declarațiilor părții vătămate V. Moroșanu precum și ale martorului N. Boinceanu.

Mai mult, apărarea a menționat că instanțele de fond au examinat cauza în lipsa inculpatului M. Vrabie, nefiind întreprinse careva măsuri întru asigurarea prezenței acestuia la ședințele de judecată.

6. Asupra recursului declarat, a depus referință procurorul care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, din motiv că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare în speță, iar decizia atacată a instanței de apel este una legală și întemeiată.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În corespundere cu prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Reieșind din materialele cauzei și conținutul deciziei adoptate în speță, instanța de recurs susține că, instanța de apel s-a expus detaliat asupra motivelor invocate în apelul declarat de apărare, fără a lăsa loc pentru interpretări inopinate sau de a pune la dubiu valoarea probantă a ansamblului de probe administrate și cercetate pe cauză, argumentînd respingerea cerințelor înaintate de către avocatul B. Druță sub aspectul temeiniciei și legalității acestora.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că nu poate fi reținută drept întemeiată critica recurentului formulată prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că instanța de apel nu a dat apreciere cuvenită declarațiilor inculpatului date în cadrul urmăririi penale, punînd la baza hotărîrilor sale doar declarațiile părții vătămate V. Moroșanu și martorului N. Boinceanu, întrucît, instanța de apel corect a conchis că: *urmărirea penală și judecata în prima instanță s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței care cuprinde elementele definatorii condamnării, prevăzute la art. 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală.*

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legale, sînt admisibile și apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de

procedură penală.(f.d. 211), soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Prin urmare, ținând cont de faptul că instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor expuse în apel, adoptând o decizie legală, întemeiată și argumentată sub toate aspectele, precum și că argumentele invocate în recursul de pe rol au constituit subiect de discuție la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de recurs constată că revenirea la aceleași chestiuni nu este necesară, iar dezacordul unei părți asupra soluției adoptate de către instanța de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Referitor la argumentul recurentului sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 4), 5) Cod de procedură penală, instanța de recurs enunță, că temeiurile invocate de recurent la fel nu și-au găsit confirmare în cazul deferit judecării, din următoarele considerente.

Lecturând materialele cauzei se relevă că atât prima instanță cât și instanța de apel au pus în discuție posibilitatea examinării cauzei în lipsa inculpatului M. Vrabie, care a fost citat legal (f.d. 123, 195, 198), în privința căruia prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 19 februarie 2014 a fost dispusă aducerea silită în ședința de judecată (f.d. 129-130), care prin încheierea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 18 martie 2014 a fost anunțat în căutare (f.d. 141-142), iar potrivit răspunsului șefului IP Ciocana, mun. Chișinău, nr. 10306 din 29 mai 2014, în privința inculpatului M. Vrabie a fost pornit dosar de căutare și se petrec măsuri în vederea reținerii acestuia.

Or, argumentele recurentului prin care se susține că prima instanță nu a întreprins măsuri în vederea asigurării prezenței inculpatului la ședințele de judecată, sunt neîntemeiate.

Așadar, verificând temeinicia cerințelor formulate de avocatul Boris Druță în numele inculpatului Mihail Vrabie în raport cu materialele cauzei penale, instanța de recurs constată că acestea nu și-au găsit confirmare, iar în asemenea caz, potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului Vrabie Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe **Vrabie Mihail Vasili**, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 mai 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev